संयुक्तानि सहसारि गजानामेनविष्णतः ॥
स्वमेव रथानःन्तु सङ्घानं कीर्त्तितं नुधेः ।
पञ्चषित्रसहसारि षट्णतानि दण्णेन तु ।
सङ्घातास्तरगास्तज्ञीर्विना रथ्णेस्तरङ्गमेः ।
न्याां प्रतसहस्रन्तु सहस्राधि नवेव तु ।
प्रतानि जीरित चान्यानि पञ्चाप्रस्र पदातयः''।
इत्यमरभरती ॥ (अज्ञीहिक्योपरिमार्यः। यथा
महाभारते स्रादिपर्व्यास्ति,—

"बाद्यीहिन्य इति प्राप्तं यत्त्वया सूतनन्दन । एतिद्व्यामहे श्रीतं सर्व्यमेव यथायथम् ॥ बाद्योहिन्याः परीमाणं नराश्वरथदन्तिनाम् । यथावचेव ने। बृह्हि सर्व्ये हि विदितं तव" ॥ सीतिक्वाच ।

"रकी रथी गज्ञेकी नगः पञ्च पदातयः। चयस तुर्गास्तज्जैः यत्तिरित्यभिधीयते ॥ पत्तिन्तु चिगुणामेतामाज्ञः सेनामुखं बुधाः। ची सिनामुखान्येका गुल्म इत्यभिधीयते॥ चया गुल्मा गणा नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः। स्ततास्त्रिस्त वाहिनाः प्रतनेति विचन्त्राः। चमुक्त एतनास्त्रिसस्त्रिस्यस्यम्बन्दानीकिनी। खनीकिनीं दश्राणां प्राक्तरचीचिशीं बुधाः॥ अचौहिखाः प्रसङ्घाता रथानां दिजसत्तमाः। सङ्घा गणिततत्त्वज्ञेः सद्द्वार्ण्येकविंग्रतिः॥ श्रतान्यपरि चैवाछी तथा भूयस सप्ततिः। गजानाञ्च परीमासमेतदेव विनिर्द्धित्॥ च्चेयं प्रतसच्छन्त सच्छाणि नवेव तु । नरासामपि पञ्चापाच्छतानि त्रीसि चानघाः ॥ पञ्चविरसङ्खाणि तथाश्वानां प्रतानि च। रशोत्तराणि षट् प्राक्षयंथावदिच सङ्ख्या ॥ एतामन्ती हिणीं प्राज्ञः सञ्चातत्त्वविदे जनाः। यथा कथितवानस्मि विस्तरेश तपाधनाः"॥

श्रक्तां क्री, (अभूते। अप्यू व्याप्ती संघाते च। क्रय-प्रूभ्यां क्ष्यः। कालः। इत्युगादिकेषः॥ अखटुः, पुं, पियालकृतः। इति राजनिर्धेग्रः॥

पियासाल इति भाषा ॥ ऋबट्टिः, पुं, असद्यवज्ञारः। आखटि इति

खातः। इति चिकारङ्घेषः॥ काखरङः, चि, (न खरङाते इति। खड़ि भेदने प्रक्षा नास्ति खरङो यस्य इति वा।) खरङ रहितः। पूर्याः। इत्यमरः॥ ("ऋखर्षः पुर्णानां

पालमिव च तद्र्यमनधम्" इति प्राकुनाले।) अखखानः, प्रं, (नास्ति खखनं विच्छेदो यस्य सः।) कालः। इति प्रबद्धनिकता॥

चारवित्तर्भुः, त्रि, (न खिखितः ऋतुरस्य इति । बङ्गोहिः।) समज्दचादिः। इति ग्रब्द-चन्त्रिका॥

खातं, ज्ञी, पुं, (न खातं नज्समासः। खात-भिन्नम् इत्यर्थः।) देवखातं। खन्नजिमजला-प्रयः। इत्यमरः॥ खखातमिति खामी॥ पुंसि यथा,—खखातो देवखातका इत्यमरदत्तः॥

श्वखारां, चि, (न खारां। अप्रशक्तं विददं वा खाराम्।) खारानहीं। अभन्यं॥

चिखलं, चि, (न खिलम् चस्य। न+खिल।) सर्वे। इत्यमरः॥ (खिलमप्रइतं स्थानं। तत् न भवति इति चक्तरस्थानं।)

च्यखातः, त्रि, (न ख्यातः विरुद्धार्थे वा नज्।) च्यख्यातिविधिष्टः। चप्रतिष्ठितः॥ चप्रसिद्धः। चग्रः, म वक्षगतौ । कुटिलगभने। इति कवि-कल्पद्रमः॥ म चग्रयति चग्रति सर्पः। इति दुगीदासः॥

ख्या, इ गतौ। इति कविकल्पद्रमः॥ गत्यां इ ख्रञ्जते। इति दुर्गादासः॥

खगः, पुं, (न गच्छति। गम गतौ। खन्धेभ्योऽपीति खन्धेखपि इति वा डः। न गोऽप्राशिषु इति पाचिकोऽपञ्जतिभावः।) पर्व्वतः। खचः। सर्पः। सर्व्यः। इति हेमचन्तः॥ (सरीस्टपः।)

खगच्छः, पुं, (न + गच्छ ।) रुद्धाः। इति विकासः-प्रेषः॥

खगर्न, स्ती, (खग+जन्+ड।) शिलाजतु। इति रत्नमाला॥ पर्व्यतस्त्रजेनि॥ (गिरि-जाते।)

खगर्ण, त्रि, (न गर्ण)। नत्र् समासः।) खगरा-नीयं। खगर्णेयं। खगर्णितव्यं। यथा,— "गुर्णेरगर्णेरतिश्लीलशालिभिरिति मारविः"।

खारः, पुं, (गदिवरद्धः। न गदः खस्मात इति वा।) बीषधं। इत्यमरः॥ खायुर्वेदोक्तारुणा-खान्तर्गतणाखामेदः। यथा,—

"चौषधान्यगरो विद्या देवी च विविधा स्थितिः"! तपसैव प्रसिध्यन्ति"। इति मनुः।) नीरोगेचि । इति रमानाथः॥

अगरङ्कारः, एं, (अगरम् अरोगं करोति इति। अगर + क्र + अग्। सुमागमः।) वैद्यः। इत्य-मरः॥

स्रामः, पं, (न गच्छ्तीति। न + गम + स्यच्। पचाद्यच्।) रुद्धः। इत्यमरः॥ पर्वतः। न गच्छतीत्यगमः॥

खाम्यं, चि, (न गम्यं इति । न + गम् + यत् ।) खाम्त्रवं । खामनीयं । गमनायायं । यथा,— ''खाम्या सामवत्तच यचाभूत् स महारखः" । इति देवीमाहात्म्यं ॥

खाम्या, स्त्री, खर्मेथनाई। नारी। गन्यागन्या-विवर्णायथा, यस उवाच,—

"या या गम्या त्यामिव निनोध कथयामि ते। खखी गम्या च सर्वेषामिति वेदनिरूपिता॥ खगम्या च तदन्या या इति वेदनिरूपिता॥ खगम्या च तदन्या या इति वेदनिरो विदुः। सामान्यं कथितं सर्वे विभेषं प्रयम् सन्दरि! ॥ खगम्याखेव या याख निनोध कथयामि ताः। श्रूहाणां विप्रपत्नी च विप्राणां श्रूहकामिनी ॥ खत्यगम्या च निन्दा च लोके वेदे पतिवते। श्रूहख ब्राह्मणीं गच्छेद ब्रह्महत्याभ्रतं लभेत्॥ तत्समं ब्राह्मणीं चापि कुम्भीपाकं व्रवेद्धवं। यदि श्रृहां व्रवेद्विपो त्यक्षीपतिरेव सः॥ स मरो विप्रजातेख चाय्डालात् सोऽधमः स्रुतः। विश्रासमस्र तत्यखं। मृतं तस्य च तप्यां॥

तत् पिट्यां सरायाच पूजने तत् समं सति। कोटिजन्मार्जितं पर्यं सन्धा द्वीतपसार्जितं॥ दिजस्य द्वानीभोगाद्मश्यव्येव न संभ्रयः। ब्राह्मण्य सुरापीती विड्मोजी वृष्तीपतिः॥ इरिवासरभोजी च कुम्भीयाकं वजेद्धवं। गुरपतीं राजपतीं सपतीमातरं पद्धं॥ सुतां पुत्रवधं खब्यं सगर्भा भगिनीं सति। सोदरभादनायाञ्च भगिनीभादनन्यकां ॥ शिष्याच शिष्यपतीच भागिनेयस्य कामिनीं भारप्त्रप्रियाचैवात्यगम्बामाह पद्मनः॥ एताखेकामनेकां वा यो व्रजेन्मानवाधमः। स मालगामी वेदेष ब्रह्महत्वाग्रतं लमेत्॥ खकर्मा हैं। इपि सो इस्प्रायो लोके वेदे इतिनिन्दतः। स याति कुभीपाकच महापापी सदुष्करं"॥ इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखाडे २७ अधायः ॥ खगरी, स्त्री, (न+स्+ अच्+ डीष्।) देवताड़-

हताः। इत्यमस्टीकायां भरतः॥ व्यार्हितः, ति, (न गर्हितः। नन्समासः) व्यनि-न्दितः। यथा,—

''च्येष्ठः कुलं वर्ड्डयति विनामयति वा पुनः। च्येष्ठः पूच्यतमो लोके च्येष्ठः सङ्किरगर्हितः''॥ इति मानवे ६ खध्याये १०६ स्नोकः॥

खगर, स्ती पं, (नगरः दुर्भरः खस्मात् इति।) खगुरः। इति हेमचन्द्रः॥

खगितः, पुं, (विन्थात्थम् खगम् खस्यति इति खगितः। अस्यतेः क्तिच्। बाज्ज्वकात् तिवा।) वकट्यः। खगस्यसुनिः। इति मेदिनी॥ यथा वैद्यक्ते,—

"अगन्तिः पित्तकपजित् चतुर्थक इरो हिमः। रूची वातकर स्तितः प्रतिप्धायनिवारणः"॥ खगस्तिदः, पुं, वकप्ष्यवद्यः। इति जिकारहभ्रेषः॥ खगस्यः, पं, (खगं विन्धं स्वायति स्तम्नाति वा। स्यै संघाते। आतीऽनुपसर्गे इति कः। अग + स्ये + का) वकप्रयद्यः। इति राजनिर्धराटः॥ मित्रावरवयोः पत्तः सुनिविश्रेषः। तस्य पर्यायः। कुम्भसम्भवः २ मेचावरुणिः ३। इत्यमरः॥ खगस्तिः । पीताब्धिः ५ वातापिदिट् ६ खामेयः ७ बीर्ब्बायः ८ बासिमारतः ६ घटोद्भवः १० इति हेमचन्तः॥ (तद्त्यत्तिर्यथा यास्त्रनिक्तो,-"तयोरादिलयोः सत्रे दृष्टाभ्रसमुळेशीम्। रेतख्खान्द तत्कुम्भे न्यपतत् वाश्रतीवरे ॥ तेनैव तु मुझर्त्तन वीर्यवन्तौ तपस्तिनौ । खगस्यस विश्वस्य तत्रधीं सम्बभूवतुः॥ बद्धधा पतितं रेतः कलसे च जले खले। खाले विशिष्ठस्तु मुनिः सम्बभूविधिसत्तमः॥ कुम्मे त्वास्यः सम्भतो जले मत्स्या महाद्यतिः। उदियाय ततो (गस्यः श्रम्यामाची महातपाः ॥ मानेन सम्मितो यसात्तसान्मान्य इहोचते। यदा कुम्भादृषिजीतः कुम्भेनापि महीयते"॥ अगस्योदयः, पुं, (अगस्यम्य नज्ञाचस्य उदयः श्रर-त्काल गगने आविभीवः ।) आकाश नत्त्रच-क्षिण अगस्यमुनेरदयः। स तु सीरभादस्य सप्त॰